

Les drogues i el cervell

Totes les drogues tenen efecte sobre **el sistema nerviós central**. En concret, totes desenvolupen una acció sobre el sistema límbic, la part del cervell que controla **les emocions** i els impulsos més **primaris**. Aquest control l'exerceix proporcionant als diversos estímuls sensorials externs una connotació afectiva **agradable** o **desagradable**. Per a això, té uns centres de **recompensa** que, si s'estimulen, produeixen una sensació plaent, i uns centres de **càstig**, que produeixen una sensació desagradable.

Aquest sistema controlarà la conducta intentant obtenir **estimulació** dels centres de recompensa i **evitar** l'activació dels centres de càstig.

El nucli accumbens és una peça clau en els centres de **recompensa**. Allà s'alliberen grans quantitats de **dopamina** i altres substàncies, com les endorfines i les encefalines, que proporcionen una sensació de **plaer** al cervell.

Una característica comuna a totes les drogues és que activen el nucli **accumbens**. Aquesta és la **base** de l'addicció, que és molt més probable que es produeixi en el cas de persones amb certa vulnerabilitat, com els joves, les persones que pateixen trastorns mentals com l'ansietat, depressió o esquizofrènia i les persones a les quals l'entorn condueix a una situació d'instabilitat.

El sistema límbic respon **d'una manera adequada** als estímuls naturals (aliments, por, sexe...), però **no està preparat** perquè les drogues l'estimulin.

Així, com que les drogues estimulen repetidament aquest sistema, es produeixen **canvis adaptatius** que comporten que l'activitat dels centres de recompensa **disminueixi** i la dels centres de càstig **augmenti**. Aquests canvis donen lloc a una **disminució progressiva** dels efectes plaents que s'han produït i fan que l'individu es trobi cada vegada **pitjor** en l'absència de droga.